

3505 Eneste Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1876 til 31. Marts 1877. 3506

flydelse paa Uddelingen, men ligesaa klart synes jeg det er, at Bevillingen kan bruges strax. Jeg begriber ikke, at der kan være Tale om noget specielt Lidsvotum til Ministeren, og jeg vil i Forbigaaende berigtige en Ytring af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (S Kruse), naar han sagde, at man forleden havde givet Ministeren et Mistillidsvotum. Det er mig ikke bekendt, at noget Saadant er sket; men lige saa lidt som man har gjort det, lige saa lidt tror jeg, at man har givet Ministeren noget egentligt Lidsvotum. Det gaar her som ved andre Bevillinger, Skoleraadene og Ministeren faae en Del Indflydelse paa Bevillingen, men den kan bruges strax. Dernæst skal jeg bemærke, at man ikke længere kan bruge det Argument, som den ærede Ordfører for Finantsudvalget navnlig har brugt, nemlig, at man herved giver en Slags Godtgørelse eller Betyrrelse af Ministerens Fremgangsmaade med Hensyn til at faae fastsat blivende Lønninger for Skolelærerne. Dette kan ikke mere lægges i dette Forslag, og det var egentlig det, som var de Herrer's Hovedante. Derfor kan jeg ikke ret forstaa, at de Herrer ikke, naar man fra anden Side er gaaet saa langt, vil gaa Næsten af Veien. Vi Andre have haft ondt nok ved at gaa dertil, fordi det ikke stemmer med vort oprindelige Synspunkt, men vi have maattet gjøre det af Hensyn til Skolelærerne. Hvis man vil vide en lille Smule mere om Motiverne til dette her stillede Forslag, saa tror jeg, der kunde være Grund til at henvise til Forhandlingerne i Landstinget. Jeg maa overordentlig meget beklage, at den Del af Tidenden, hvori disse Forhandlinger findes, ikke er trykt, saa at man altsaa ikke kan gjøre sig bekendt med de udførlige Ytringer, som der ere faldne, men man har dog dels igjennem Bladreferaterne og dels igjennem hvad enkelte Medlemmer have hørt, faaet et Indtryk af Forhandlingerne, og det gaar bestemt i den Retning, at man ønskede at stille et Endringsforslag ifødetfor det, Ministeren havde stillet, fordi man ikke paa den Maade, som Mindretallet her havde ønsket og som Ministeren ogsaa havde ønsket det, vilde gaa ind paa at optage Bestemmelsen om disse trængende og bebyrdede Kommuner, men vilde give Lillaget direkte til Skolelærerne. De ærede Medlemmer paa den anden Side ville vist alle erindre, at de have været meget nærved at faae en stor Allieret inde i Landstinget, idet et meget æret og indflydelsesrigt Medlem der fra Kjøbenhavn jo endog saa gif saa vidt, at han udtalte, at han foretrak Folkethingets Flextalsforslag for Mini-

sterens, og de Herrer ville altsaa se, at der i Landstinget er en Tendents til at gaae i samme Retning, som de Herrer, ligesom de ville se, at, naar det nævnte ærede Medlem og flere andre Medlemmer i Landstinget have kunnet stemme for dette Forslag, saa turde det ogsaa være et Argument for, at det fjerner sig ikke saa ganske lidt fra det, der tidligere her var opstillet, og som jeg tidligere har særlig Væilighed til at udtale mig om. Jeg tror altsaa, at man vel kan stemme for det Forslag, her foreligger, og at man derfor vil kunne forsvare at stemme imod det foreliggende Endringsforslag; men ganske vist vedkjender jeg mig, at mit Dufte oprindeligt er gaaet i en anden Retning, og at Forslaget her egentlig ikke gaar den rette Vej. Det forekommer mig, at man her er gaaet de Herrer meget langt imøde, og at Landstinget har søgt at mægle imellem de stridende Anskuelser her i denne Sag; jeg kan kun sige, hvorledes det stiller sig for mig, men det tyder ogsaa den hele Motivering paa. Det forekommer mig, altsaa, at, naar vi have givet efter for Landstinget og ikke finde det under vor Værdighed at stemme for Forslaget, saa kunde de Herrer, ogsaa tage det; men ville de Herrer stemme imod det, saa tror jeg ikke, at jeg kan overtale dem til at gjøre det Modfatte, men jeg vil kun yderligere pointere det Standpunkt, vi stille os paa, og jeg vedkjender mig, at jeg stemmer derfor, uagtet det ikke ganske falder sammen med mine oprindelige Dufter i denne Sag.

Bærentzen: Da jeg hørte det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) udtale sig om denne Sag ved 3die Behandling af Finantsloven, havde jeg troet, at jeg havde misforstaaet en Udtalelse af det ærede Medlem. Det ærede Medlem havde Ordet to Gange angaaende denne Sag om Bevillingen til Kanonerne og udtalte sig i begge disse Foredrag med en prisværdig Overbevisning og Styrke om Sagens Godhed, om det Nødvendige i at flassse Hæren et tilsvarende Raaden, og det ærede Medlem udtalte, at han naturligvis ifølge denne sin Overbevisning vilde stemme for Sagen; men —, tilføiede derefter det ærede Medlem, som det forekom mig, — uagtet han stemte for Sagen paa dette Stadium, vilde han forbeholde sig sin Stemmefrihed, dersom Sagen atter skulde komme tilbage paa Finantsloven fra Landstinget, da han mente, at derved kom den ind paa et ganske andet Stadium. I det andet Foredrag, hvori det ærede Medlem udtalte sig ligesaa varmt for Sagens